

[Landbrugsministeren.]

har været at tydeliggøre forholdet. Men i den periode, som loven skal gælde for — længere kan jeg jo ikke svare for — er det ikke meningen at man vil ændre ved de bestående regler om sortering og salg af dansk frugt.

Der har været talt en del om kunstgødningsstøttens bortfald og om pengenes brug til staldbyggeri. Jeg vil gerne bede om, at man ser lovforslagene som en helhed. Støtteforanstaltningerne her tager sigte på at støtte landbruget som helhed, og hvis man ændrer ved dem eller piller enkelte ting ud, forskubber man faktisk den fordelingsnøgle, der er brugt — og jeg vil gerne sige, at jeg mener, man stort set har fordelt rigtigt. Hovedparten af støtten falder på den animalske produktion, på kvægholdet, og det er min absolutte opfattelse, at det er her, det i øjeblikket er klogest og rigtigst at støtte.

Må jeg til hr. Niels-Eriksen, der igen talte om brødkornsordningen, sige, at skulle det gå sådan, at vi skulle importere brødkorn her i landet; hvilken ulykke ville der i virkeligheden så være ved det? Når vi i forvejen har import af bl. a. foderkorn, ville der da ikke ske andet, end at man måske fik en import af et vist kvantum rug eller hvede, men til gengæld vil vi så få en mindre import af foderkorn. Men jeg tror ærlig talt ikke på det; jeg tror ikke, vi får behov derfor.

Når der tales fra konservativ side om, at man kan bruge nogle af kornfondens midler til førstegangsetablerede, må jeg sige, at hvis man gjorde det, ville man egentlig gå frem efter samme recept over for de mindre landbrugere, som man ville bruge over for de større, hvis man tog kunstgødningspengene og brugte dem til andre formål. Hvad ville der nemlig ske, hvis man gjorde det? Kornfondens midler udloddes til de mindre landmænd her i landet; hvis man brugte af disse penge til førstegangsetablerede, ville det reelt betyde, at det alene blev de mindre landmænd, der kom til at betale herfor, og det kan ikke være rigtigt. Det ville også være at ændre den fordelingsnøgle, som har været ledetråden i det hele, og det kan jeg under ingen omstændigheder gå med til.

Så er der blevet sagt — og sagt stærkt fra hr. H. C. Tofts side — at der har været for lidt tid til deputationer og i det hele taget til forhandlinger om disse lovforslag. Det er rigtigt, at der ikke har været lang tid til deputationer; men jeg vil gerne sige, at alle de organisationer, der er virkelig interesserede i denne lovgivning, ikke først nu kommer ind i billedet. Vi har jo ført utallige forhandlinger i landbrugsministeriet med de mange organisationer, som er interesserede i denne lovgivning, før lovforslagene kom til behandling her i tinget, hvor jeg erkender at der har været for lidt tid.

Når hr. H. C. Toft dramatiserer den kurre på tråden, der har været imellem Tulip i Vejle og svineslagteriernes salgsorganisation, mener jeg ærlig talt, det er forkert. Vi har med den lovgivning, vi har, et meget nøje sammenspil imellem de danske svineslagterier, konserverfabrikkerne og de private eksportører, der henholdsvis sælger på tredjemarked, på det engelske baconmarked og på afsætningsmarkederne for konserver. Hele dette store samarbejde er i realiteten praktisk taget foregået uden gnidninger i de sidste to år, bortset fra denne lille, enkelte kurre på tråden, som det vel også lykkes at løse. Jeg tror, man har lov til at sige, at sammenspillet om at afsætte den danske flæskeproduktion er foregået så gnidningsløst, som det kan foregå, når der nu engang naturligt vil være visse interesseudsættninger; derfor er der slet ingen grund til at dramatisere det på nuværende tidspunkt.

Så taler hr. H. C. Toft også om, at man måske i sidste åndedrag kunne få handelsmøllerne med; jeg har selvfølgelig ikke haft noget imod at diskutere det i udvalget, men jeg vil gerne som slutbemærkning til hr. H. C. Toft sige: nu skal man da passe på i sin iver for at varetage alle mulige interesser ikke at glemme, at disse lovforslag først og fremmest er tænkt som en støttelovgivning for det danske landbrug.

Må jeg til hr. Morten Langes bemærkning om, at forøgelsen af støtten nok lå i overkanten af, hvad andre har fået, sige, at det ikke er grundtanken bag ved lovforslagenes fremsættelse, at man skal foretage en almindelig beregning af, hvad landbrugets lønninger er steget med. Grundtanken er den dobbelte,